

ALPOLGÁRMESTERI BESZÁMOLÓ

Bálint József

2008-2009

Nem minden nap szólítják fel az alpolgármestereket, hogy tevékenységükről beszámolót írjanak. Még hozzá pihenőszabadság idején, egy hétvége alatt, tizenöt hónapról. Így is lehet becsülni, értékelni a más munkáját, számonkérően hivatkozni a saját funkcióval.

A válasz egy része: a 2008-as beszámoló rövidített változata megtekinthető a hivatal honlapján is kilenc hónapja. Kérdezni is lehet. De így is, számonkérően.

Aki volt katona az tudja, hogy a parancsot megszegni nem illik. Számonkérések elől sem szoktam megfutamodni.

Így hát következzen a beszámoló mindarról, amit az eltelt tizenöt hónap alatt Sepsiszentgyörgy alpolgármestereként tevékenykedtem. Pontokba szedve különböző tevékenységi területek szerint, nem feledve, hogy a megvalósíthatatlan célkitűzésekkel is el kell számolni.

Szó lesz többek között a hivatalon belüli munkákról, fogadóórák tapasztalatairól, romaproblémákról, városrendezési és gazdasági ügyekről, a hatáskörömbe utalt és az önként felvállalt feladatokról.

1. A hivatalban

Amikor alpolgármesterként a hivatalba kerültem, alig néhány ajtóról tudtam, hogy merre nyílik. A leosztott irodák működéséről is kevés információm volt. Közpénzügy, gazdasági osztály, erdő és legelőgazdálkodás tartozott a hatáskörömbe, no meg a többször is hangoztatott fejlesztés...

Ez máig is talány számomra, mert ezt nem találtam meg.

Közpénzügy- városi adóhivatal: az adófizetők bosszantására kitalált intézmény, aki onnan levelet kap, rögtön cifrán kezd fogalmazni. Ezen keresztül történik a helyi adók és illetékek kiróvása valamint behajtása, ami a város bevételeinek egy jelentős részét teszi ki. Fárasztó, idegesítő rutinmunka, az ideges adófizető és az elcsigázott tisztviselő találkozóhelye. Harminc ember munkahelye, és egyre több az idegileg kikészült. Még egy kicsit alá is kell becsülni munkájukat, leépítést lebegtetve előttük és máris a csúcson vannak.

Gazdasági osztály: rosszul összeállított, utasításokkal bőven ellátott, még mindig kezdetleges fázisban levő alakulat, melynek hivatása az lenne, hogy a város gazdasági érdekeltségeit számontartsa, kihasználja, értékesítse. Az ingatlaniroda egyszer hozzátartozik, máskor nem, az összevisszaság okai sokfélék. Ide tartozik a lakásgazdálkodási iroda is, velük együtt az osztálynak tizenhárom alkalmazottja volt, ebből kettő köztemetői gondnok.

Az erdő és legelőgazdálkodás: fontos lenne, de még mindig nem világos, miből is gazdálkodunk. Még mindig vannak jogos követelések a földvisszaszolgáltatást illetően.

A fejlesztés: a legszebb hatáskörömbe utalt valami, egy igazi délibáb, amiről ma már legalább elképzelés van és egy negyed alkalmazottal is rendelkezik.

Mit tettem én az elmúlt időszakban?

Ami az *adóhivatal*t illeti, néhány nap alatt megismertem az irodák rendeltetését és működését. Láttam, hogy az egyik irodának még ablaka sincs, elviselhetetlen a hőség, ezért azonnal légkondicionálót szereltettem. Amit nem lehetett addig. Helyszükében volt az egész hivatal, a sok akta a földön, az adóhivatal új épülete csak papíron. Egy raktár kétszintessé alakításával egy ideig segítettünk a problémán. Év végéig még nyertünk egy irodát, amit rendbe is tettünk.

A tavaszi nagy befizetések idején lehetővé tettük a helybeli adófizetést két-két napra Kilyénben és Szotyorban. Szeptemberben újabb adóirodát nyitottunk a sugárutak kereszteződésénél, a jelzőlámpánál.

Közben némileg kedvesebbé tettük a felszólító leveleket, igaz, most sem örülnek nekik a címzettek.

A *gazdasági osztály* teljes átszervezését javasoltam, ezen belül azt, hogy a bérleti és haszonbérszerződések kezelője legyen: vagyonkezelés elkészítése, szerződések átvilágítása és rendszerezése, a bérek és haszonbérek normális szintre való helyezése, újabb bevételi források felkutatása legyen a feladata.

A láttamozott elképzelésnek csak nagyon gyenge változata került elfogadásra. Három alkalmazott „gazdára” talált, kettő áthelyezéssel került át és egyetlen egy új alkalmazott van, félévi huzavona után.

Erről szól a megállapítás, hogy annyit alkalmaztam, ahányat akartam és kaptam még egy csomó új irodát. Nem beszélve arról, hogy a frissen hozzám kerültek újabban górcső alá vannak véve, heti beszámolókat írnak, hallgatniuk kell a „hozzáértők” alábecsülő véleményét, ahelyett, hogy segítségben, támogatásban lenne részük munkájuk e kezdeti fázisában.

Közben kerültek újabb feladatok is. Munkavédelmi tevékenység egyáltalán nem létezett a hivatalban, ez egy ellenőrzés idején derült ki. A feladatkör megszervezése, felszerelése, működtetése rám hárult, a személyzet alkalmazása is. A felvett kolleganőnek nem jött, hogy elhiggye: nem kiszemelt személyek számára rendeztük a versenyvizsgát.

A tavasz folyamán katasztrófaelhárítási felkészítőre hívták az előljárókat. Május közepéig egyedüli Kovászna megyeiként vettem részt a tanfolyamon.

Összefoglalva a fent említetteket, megállapítható, hogy hatáskörömbbe tartozik a hivatal pénzbehajtó része, az ezzel járó összes kellemetlenséggel együtt.

Észrevételem az, hogy az adók és illetékek szintje megfelelő, begyűjtésük eredményes, a személyzet sokszor túlhajszolt, kimerült, munkakörülményeik és fizetésük alacsony szinten van.

A bérleti és haszonbér szerződések árszintje példátlanul alacsony, módosításuk kemény munkát feltételez, a rendelkezésre álló személyzet megfelelően képzett és tennivágyó, de számát tekintve még kiegészítésre szorul.

Első hivatalbeli munkanapjaim óta igyekszem segíteni minden munkatársamnak, függetlenül attól, hogy beosztottam vagy sem, ugyanakkor én is legtöbbször részéről megkaptam a megfelelő támogatást.

Sajnálattal állapítom meg, hogy a hivatalon belüli hangulat rossz, feszült a légkör, az alkalmazottak nem érzik magukat biztonságban, ezért mindez negatív kihatásként jelentkezik az ügyfélfogadásnál, a munkabírálásnál, az egymáshoz való viszonyulásnál.

Egy szociológus polgármester elérhette volna ennek az ellenkezőjét is.

2. Fogadóórák

A lakosság panaszaival, problémáival személyesen is fordulhat polgármesterhez, alpolgármesterhez. Erre vannak a fogadóórák, vagy ahogyan a sepsiszentgyörgyi polgármesteri hivatalban is nevezik: a “meghallgatások”. Alpolgármesterként szerdán tartok fogadóórát tíztől tizenkettőig az irodában. Általában 8-10 személy keres fel. Legtöbbször szociális problémák miatt, de vannak földügycs, építkezési, adóügycs, és más jellegűek. A lakásproblémákkal küszködők több mint százán vannak. Nehéz dolog, sok az igénylő, kevés a lehetőség, és nem is a hatásköröm. Egy darabig magyaráztam az érdeklődőknek, hogy készül a szociális tömbház, alakul a kiértékelő bizottság, amit én is a polgármestertől hallottam. Ne mondjunk ketten kétfélét. Mondtam novemberi határidőt (2008), majd decemberit, később februárit, majd áprilist és így tovább. A kész lakások még ma is üresek, közben tovább adósodnak a kispénzűek, a lakásnélküliek. Polgármesternek, alpolgármesternek van lakásuk elég, a tanácsoskollegák is laknak valahol.

Így lesz fogadóórákból meghallgatás. Ők mondják, mi hallgatjuk, és ígérünk amíg nem szégyelljük. Néhánynak azért sikerült megoldani a problémáját. Nem túl nagy ügyek, de jó érzés.

Eleinte legtöbbször őrközi romák voltak. Így született meg a gondolat, hogy a közösségi házban beszéljük meg a problémákat, havonta kétszer, csütörtök délután. Így lett a szerda délelőtt csendesebb, a cigánytelep számomra ismerősebb, a családom pedig megismerkedett a bolhákkal.

Nagyon sokan visszatérő panaszosak. A választások utáni személycserékben bízva keresik igazukat. Sokan jogosan, de vannak vélt sérelmek is. Sok esetben a helyszínelés szükséges, máskor akták áttanulmányozása, érdeklődés. Megoldatlan földügycs, elkobzott ingatlanok, ki nem adott engedélyek. Taxisok, építkezők,

nincstelenek és kisemizettek. Mindenki várja ügyének előmozdítását, de legalább ígéretet.

Az ügyeknek tizedrészét sikerül rendezni helyben, még egy ennyi lehet az esélyesek száma. De bár egy jó szó, útbaigazítás, tanács jut a többieknek is.

3. Romaproblémák

Ma Sepsiszentgyörgy lakosságának 6-7 százaléka roma nemzetiségű. Túlnyomó részük magyar anyanyelvű, népszámláláskor magát magyarnak valló. Átlagéletkoruk kisebb a magyarokénál, létszámuk és az összlakosságon belüli arányuk állandó növekedésben van. Életkörülményeik viszont siralmasak. Segítségnyújtás nélkül elképzelhetetlen a felzárkózásuk, enélkül esetleg mi zárkózunk fel hozzájuk.

Önként vállaltam fel e közösség segítségét. Nem adományokkal, nem választások előtti ígéretekkel, hanem hasznos munkára fogható közösséggé válásukhoz szükséges eligazítással. Ha elvárjuk tőlük, hogy lassan a mi életmódunkhoz közelítsenek, ehhez mi kell segítséget nyújtsunk.

Lovaik levágásával, szekereik elkobzásával nem lesznek járhatóbbak az őrkői síkatorok, nem fogják buszok helyettesíteni a fogatokat, civilizáltabb életkörülmények biztosításával önként lemondanak majd a mindennapi problémát jelentő lótartról is.

Mit tettem én eddig ez ügyben?

Először is, nemcsak a választási kampányban masíroztam közöttük. Kihelyezett fogadóórákon keresztül kerültem közelebb hozzájuk, problémáikhoz, bolháikhoz.

Átszerveztem részben a téli tűzifaellátásukat. Kívülállók úgy látják, hogy lopják az erdőről a fát. Ilyen is történik elég. De a többség a földön heverő száraz ágakat gyűjti, télen a hó alól is, aztán az ellenőrző pontnál fizet is érte. A nagy lopások nem cigányszekéren, gebék által húzva történnek.

Tavaly augusztusban újra elővettük a romaügyi pályázatot (FRDS), melynek pozitív elbírálásában az én hozzájárulásom is benne van. Megtoldom azzal, hogy a levezetését ingyen vállaltam el, ami 4000 euró megtakarítást jelent a hivatalnak.

Ez év nyarán amolyan közmunkaprogramot szerveztem a Debren patak városfeletti szakaszának kitakarítására. Az ott dolgozók egy része önkéntesként vett részt, a lebonyolításban segítőknek alkalmi segélyt ígértünk, a legtöbben pénzbüntetésüket

dolgozták le, a beígért aprópénzt még máig sem kapták meg. Fizesse őket az, aki dolgoztatta. Szép hozzáállás.

4. Városrendezés

Éveken keresztül tapasztaltam, milyen problémás helyzetben van Sepsiszentgyörgy városrendészeti szempontból. Épített öröksége eléggé szegényes, az utolsó évtizedek mély nyomot hagytak a város arculatán, ami akár sebeknek is nevezhető.

A kommunizmus utolsó évtizedei feldúlták az addigi szerkezetet, ez az átalakulás azonban befejezetlenül maradt, így a régi arculatú részek foghíjasok, a modernebbek foltszerűek, a közlekedés nehézkes.

A kilencvenes években megindultak a magánjellegű építkezések, elsősorban lakások a város különböző pontjain, legtöbb a széleken, majd az új kertvárosban, a Kolcza-tagban.

A hosszútávú elképzelések hiánya, a kapkodás, az egyéni érdekek és személyes ambíciók eredményezték azt a helyzetet, amiben ma vagyunk.

Nem könnyű a kiút ebből a helyzetből, de amikor arra vállalkoztam, hogy városi tanácstagként járuljak hozzá a helyzet javításához, átgondolt, megalapozott, felelős döntés volt részemről. Kívülállóként gyakran tapasztaltam, hogy igen sok döntés mögött egyéni érdekek állnak, a szakmai hozzáértés megkérdőjelezhető, a személyi bosszú is gyakori jelenség.

Ezeket a negatívumokat kiküszöbölni volt a szándékom, immár belülről. Ehhez kaptam meg – kaptuk meg a támogatást a választók bizalmán keresztül.

A városrendészeti szakbizottság tagjaként, ennek elnökeként, ugyanakkor alpolgármesterként is igyekszem azok érdekeit képviselni, akik hozzájárultak ahhoz, hogy én e tisztségeket betöltssem, azokét akik bíznak bennem és számítanak rám.

Ezért igyekszem támogatni mindazokat, akik építeni, szépíteni, fejleszteni akarnak, szem előtt tartva egyidőben úgy az egyéneket, mint a közösség érdekeit.

Kiálltam és kiállok az építkezési engedélyek lehető legegyszerűbb és leggyorsabb kibocsájtása mellett, segítve azokat, akik erre szánták magukat. Ugyanakkor híve vagyok az egyenlő elbírálásnak, tehát ha egyesekkel elnézőbbek vagyunk, akkor ne keménykedjünk másokkal. Itt megjegyzem: törvénytelen ségk takarása súlyosabb vétség, mint azok elnézése.

Csak sajnálni tudom, hogy nem tartozik alpolgármesteri hatáskörömbe a városrendezés, az építkezési beruházások, valószínűleg előre kigondolt politikai megfontolásból. De az, hogy a témában még konzultáció se történjen, minden ilyen irányú döntésből ki legyek zárva?

Ennél még sértőbb, hogy az alárendeltségembe tartozó gazdasági és vagyoni irodákban személyem megkerülésével történnek döntések a város vagyonát képező épületek felújításáról, rendeltetésváltásáról és az ezekkel járó lebonyolítási tevékenységről.

Nem együttműködésre valló tények azok sem, hogy az általam és a polgári frakció által támogatott költségvetési tételket vagy kigyomlázták, vagy eltérítették.

Így nem lett kazánházból bentlakás, így nem jutott pénz idejében a Debren-patak takarítását elvégzők kifizetésére, így maradt ronda állapotban jónéhány épületünk.

De maradtunk a Bodok szálló építőtelepével, az éppen fátyol alatt szunnyadó postaépülettel, bontott szegélykövek hegyével, feljavításra betervezett utcák jövőbe taszigálásával, a vörösből ismét szürkévé lett sétányokkal, néhány drága megvalósításba burkolt, meg nem valósított ígérettömeeggel.

Ezek után akár szerencsének is mondható, hogy sikerült a köztemető épületeit egy kicsit rendbeszedni, néhány épületünk állagát megóvni.

Ez nem együttműködés. Ez a minden áron való kiszorítás, pontos tervezéssel és kivitelezési elképzelésekkel. Káros elképzelés, ami egyéni és csoportédekeket helyez a közösségi érdekek fölé.

Én komolyan gondoltam azt, amire vállalkoztam. Elképzeléseim mellett kitartok, akár alpolgármesterként, akár a városi tanács egyszerű tagjaként, vagy a város egyszerű polgáraként, amint tettem ezt évekig.

5. Gazdaság

Tizennyolc évi vállalatvezetői tapasztalattal és jelentős közgazdasági ismeretekkel felszerelve foglaltam el jelenlegi munkahelyemet. E tizennyolc év alatt az általam vezetett vállalkozások évváró mérlegei mindig nyereséget mutattak ki, olyan körülmények között, amikor Sepsiszentgyörgy gazdasági mutatói állandó zsugorodást jeleztek.

A város gazdasági érdekeltségei is igen gyenge lábon állnak. Alacsony bérek, kishasznú szerződések, alig karbantartott épületek, pangás.

A hivatal gazdasági osztályának megszervezése még eléggé kezdetleges. Talán nem is volt cél komoly hozamot biztosító gazdasági háttér biztosítása. Hivatalba lépésem első célja volt a létező keretek megismerése, majd megvalósítható elképzelések menti átalakítása. Nem könnyű olyan körülmények között, amikor a régiiek ragaszkodnak a megszokotthoz, az újak pedig mindent mindenkinél jobban tudnak.

Elképzeléseimet rövid időn belül be is mutattam, de a szükséges átszervezés egyre csak váratott magára, mígnem több, mint fél év után, megcsonkítva került elfogadásra, úgy, hogy mindmáig vitatják szükségességét a hozzáértők.

Az elképzelés lényege, hogy a város gazdasági érdekeltségei minél nagyobb bevétellel járuljanak hozzá a költségvetéshez. Ezért a gazdasági osztály hatáskörébe kell vonni a város e célra használható vagyonát, ezt megfelelően hasznosítani, bérleti és haszonbér szerződésekkel, hosszú távon. Követni a város közszolgáltatást végző cégeinek tevékenységét, gazdasági hatékonyságot várva el tőlük, ugyanakkor megfelelő kapcsolatot kialakítani a hivatal és a gazdasági élet szereplői között.

Rendkívül fontos cél az újabb bevételi források felkutatása és működésbe hozása.

A felsorolt célok eléréséhez komoly segítséget jelentett a tavaszi hiteligénylési elhatározás, mely eredményeként jelentős pénzösszeg állt volna a város rendelkezésére befektetésekre, ingatlanvásárlásra. A mai piaci áron vásárolt ingatlanok komoly anyagi erőforrást jelentettek volna már a közeljövőben, mintegy alapját képezve a város saját bevételeinek. Sajnos, a hitelkonstrukció módosítása nem ebbe az irányba mutat, valószínű, a távlati elképzelések sem. E téren sem látunk egyformán.

6. Tanácsülések

Egy önkormányzati képviselőnek vállalt feladata és kötelessége részt venni a tanácsüléseken, ezekre felkészülve érkezni, véleményt nyilvánítani, részt venni a döntéshozatalban.

Temészetesen, első sorban a rendes havi tanácsülések azok, amire a tanácsstagok vállalkoztak. Mégpedig úgy, hogy törvényes időben megkapják az ülés anyagát, a szakbizottságokban részletesen megtárgyalják, frakcióüléseken álláspontokat fogalmaznak meg, a tanácsülésen pedig megvitatják a napirenden levő határozattervezeteket.

Beiktatásunk óta minden megtartott rendes havi tanácsülésen részt vettem. Azért említek megtartottakat, mivel több is elmaradt a Polgármester úr távolléte miatt.

Ezen elmaradt ülésekről igen csendben volt eddig mindenki, ellentétben azon általános szabadságidőben megtartott rendkívüli üléssel, melyről több MPP-s tanácsos hiányzott.

Négy rendkívüli tanácsulésról hiányoztam, egy húsvéti volt, háromra pedig kéthetes szabadságom ideje alatt került sor. Minden alkalommal felkészülve ültem be a tanácsülésre, ismerve a vitára bocsájtott anyagot. Hozzászólásaim nem voltak a szereplési vágy következményei, véleményt inkább a vitatottabb tervezetek megvilágítására fogalmaztam meg.

Az általam kezdeményezett határozattervezetek száma elég alacsony, az előterjesztettek és bemutatottak száma jóval magasabb- persze az anyagokban nem az én nevem szerepel. Az egyenlő bánásmód itteni értelmezése szerint, míg az alpolgármester kolléganő alárendeltségébe tartozók által előkészített anyagok mind általa vannak előterjesztve, addig a hozzám tartozók nagyon sokszor megkerüléssel kapnak feladatot és ezen tervezetekhez nekem semmi közöm- legalábbis a papírforma szerint.

Szerencsére nem törekszem statisztikai babérokra.

7. A város képviselőjében

Megválasztásom óta részt vettem néhány testvérvárosba utazó küldöttségben. Eleinte inkább határontúliaknak nevezett városokban jártam, így a felvidéki (Szlovákia) Királyhelmeceen és a délvidéki (Szerbia) Magyarkanizsán képviseltem Sepsiszentgyörgyöt. Ezek a közösségek igen büszkék a velünk ápolat kapcsolataikra, melyek elég sokoldalúak.

2009-ben Kecskeméten képviseltem városunkat, gazdasági elképzelések megvalósításához igényeltem segítségüket, a kapcsolatok elmélyítése tőlünk függ. Van kiktől és van amit tanulni.

Küldöttségvezetőként vigyáztam arra, hogy a képviselő ne legyen egyoldalú, így velem voltak a különböző szervezetekhez tartozó tanácsstagok, illetve a polgármesteri hivatal képviselői is.

2009. szeptember 19-én került sor a Zalaegerszeg melletti Kisbucsa és a Sepsiszentgyörgy részét képező Szotyor testvértelepülési kapcsolatának hivatalosítására. E küldöttséget is én vezettem, a zalaiak is ünnepként élték meg az eseményt, melyen részünkről komoly kulturális delegáció vett részt.

Meggyőződésem, hogy e kapcsolatok jelentősége több a kétoldalú látogatásoknál, hozzájárul az egymás kölcsönös megismerésén kívül az együvértartozás érzésének erősítéséhez is.

Városunkat nemcsak a hivatal küldöttként képviseltem az eltelt idő alatt. Havi rendszerességgel részt vettem a Magyar Polgári Párt színeiben megválasztott polgármesterek és alpolgármesterek találkozóin, amelyek jó felkészülést biztosító, érdekes eszmecseréknek helyt adó rendezvények. Ugyanakkor meghívottként részt vettem a júniusi FIDESZ kongresszuson, egyedüli sepsiszentgyörgyként, ellentétben azzal, amit tanácselnök úr állított egy ugyanazon időben tartott sepsiszentgyörgyi rendezvényen.

8. Autonómia

A Székely Nemzeti Tanács, Magyar Polgári Szövetség majd a Magyar Polgári Párt megalakulásával ismét előkerült a különféle autonómiaformák témája. A régebbi ígérek, esküdzések, kampányszlogenek helyére a kemény viták, népszavazások, nagygyűlések kerültek.

Örömmre szolgált az is, hogy kényszerhelyzetbe kerülve az RMDSZ is keményebb hangot ütött meg autonómia-ügyben, immár nemcsak kampányidőben. Külön elégtétel számunkra, hogy Antal Árpád polgármester úr is az élenjárók közt mutatkozott, kihangsúlyozva az autonómiaformák iránti elkötelezettségét.

Az asszimetrikus autonómia, melyet több ízben népszerűsített, a Magyar Polgári Párt programjának egyik legfontosabb eleme, tehát a közeledés, az együttműködési hajlam jeleként is értelmezhetjük.

Személy szerint gyermekkorom óta foglalkoztat a téma, nemzeti megmaradásunk egyik biztosítója. Aktív szerepvállalóvá azonban én sem lettem hamarabb mint más, de időben csatlakoztam ezen eszme kidolgozóihoz és segíték a megvalósítási folyamatban.

Önkormányzati képviselőként egyik kezdeményezője voltam az autonómiára vonatkozó népszavazási határozattervezetnek, melyet frakciónk két alkalommal is beterjesztett.

Sajnos RMDSZ-es kollegáink hozzáállása politikai széljárás- függő lett, így hiábavalóvá vált a mi igyekezetünk is. Széthúzás lett egy olyan ügyből, melyet közös ügyként kellett volna kezelnünk.

Részt vettem a Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűléseken, mindkettőn, az ügy fontosságát tekintve.

Ugyancsak sajnálattal vettem tudomásul, hogy míg az RMDSZ-EMNT szervezésű Csíkszeredain résztvett a Magyar Polgári Párt legtöbb vezetője, addig a székelyudvarhelyi viszonzás elmaradt, silányítva így a mozgalom, az elvégzett munka jelentőségét.

Az már csak hab a tortán, hogy az eseményeket kommentáló TV-adásban odáig silányult az autonómia-mozgalom, hogy az autonómiát követelő székelyeket mint Mária Terézia idejében betelepítetteket népszerűsítette követendő példaként emlegetett vezérünk.

9. Hozzájárulások, megvalósítások

- Az adóhivatalban: - új irodák rendbetétele, működésbe állítása
- munkakörülmények javítása (saját hozzájárulással is)
- Gazdasági osztály: - részleges átszervezés, a teljesre nem volt akarat, még a tervezett létszámkeretből is kivettük a betöltetlen állásokat, míg más irodák esetében nem így történt
- bútorzat kiegészítése (saját hozzájárulás)
- A köztemető épületeinek részbeni felújítása, a temető rendberakásának elkezdése
- Egyes épületek feljavítása (igaz, részben hatáskörömbe való beavatkozással)
- Állagmegóvási munkálatok egyes épületeinknél (saját hozzájárulással is)
- Fogadóórák- az örkői Közösségi Házban is
- Hozzájárulás a roma közösség önszervezéséhez, problémáik megismerésén keresztül
- A roma közösség munkára fogása - Debren patak medre, sugásfürdői takarítás, legelő takarítás

Lett volna folytatás is, lehetne is, de a keresztbetevés nem engedi - a munkálatvégzők segélye hónapokig húzódott, az adósság fejében dolgozóknak máig nem törölték tartozásukat - szándékos akadályoztatás - jó a régi helyzet.

- A roma közösség helyzetének javítását célzó pályázat támogatása, összehangolása, folyamatban levő lebonyolítása
- Az örkői romatelep korszerűsítése - előkészítés
- Az ingatlan visszaigénylők ügyének előmozdítása

- A lakásproblémákkal küzdők segítése tanácsokkal, ötletekkel
- Kazánházból bentlakás- később a sértődött polgármester törölte a tervezetet
- Kazánházak új felhasználása- egy átadva egyetemi bentlakásnak, a többiek esetében átírási nehézségek, formai akadályok vannak
- A város vagyonának jobb kihasználása- területek, épületek bérbeadásával
- A megkötött koncessziós szerződések tanulmányozása, értékelése- a város érdekében való átértékelése
- Hozzájárulás a város bevételeinek előteremtésébe, új bevételi források felkutatása, anélkül, hogy részt vehetné a felelős elköltésben
- A polgármester kampányában elhangzott jó ígéretnek erőnkhez mért beváltása
- Korrekt hozzáállás a fejlődést biztosító kezdeményezésekhez, a közérdek elleni cselekvések akadályozása

Támogattam minden jó beruházási és befektetési kezdeményezést.

- Tanácshatározatok kezdeményezése a gazdasági potenciál jobb kihasználása érdekében, valamint a város arculatának javítására
- Az autonómia-formák támogatása, kezdeményezőként is
- A város méltó képviselője itthon és határon túl
- A munkavédelem és egészségbiztosítás megszervezése
- A hivatali ügyek operatív kezelése, a munkatársak érdem és lehetőség szerinti támogatása
- Mindennapi becsületes munka

10. Eredmények, tanulságok

Bár első látásra szegényesnek tűnik úgy számomra, mint a kívülállónak az elmúlt időszak, amit alpolgármesterként éltem meg, mégis úgy foglalnám össze, hogy tanulságokkal teli, komoly tapasztalatot jelentő, eredményes szakasza eddigi életemnek.

Az eredmények nemcsak a felszínes csillogásban, a magamutogatásban, fizetett költők dicshimnuszában, pénzben és hatalomban mérhetők. Eredmény az is, ha megismerünk problémákat, még akkor is, ha nem tudjuk vagy nem hagyják megoldani.

Eredmény ha épületet tervezünk, de még nem valósul meg, eredmény, ha eltakarítjuk a szemetet, még akkor is, ha más kerül helyébe. Mindez azért eredmény, mert a gondolat már megszületett, az elhatározás megvan, a megvalósításhoz megteremtettük az esélyt.

Én eredménynek könyvelem el azt, hogy a kollégákkal emberként tudtam viselkedni, ijesztgetések, zsarolások, megfigyelők és besúgók nélkül, munkájukban nem akadályozva, hanem segítve őket.

Kisemberek mindennapi gondját igyekeztem kisebbé tenni, jószóval, tanáccsal, útbaítazítással, aprópénzzel.

Tisztább lett a Debren-patak, megvannak még az oltmenti kiskertek, eltűnik néhány szemétdomb és gaztelep, lesz még bentlakás a kazánházból.

Én nem emlékszem arra, mikor volt az életem sima, gondtalan. Az élet egy küzdelem az éhséggel, az időjárással, a betegségekkel, egymással. Jóllakva, felöltözve, egészségben és békében sokkal szebb talán. Mindig voltak és ma is vannak, akik csak úgy érzik jól magukat szép ruhájukban, ha másokat rongyokban látnak, hatalmuk csillogását mások ellehetetlenítésével erősítik, mindezért hajlandók bármi árat megfizetni. És ha nem kapnak eleget, akkor rombolni, eltiporni, mint Néró, aki felgyújtotta Rómát, mert nem ünnepelték eléggé.

Ma a központ drágakövekkel van kirakva, sima az aszfalt, de alatta repedt vezetékben csordogál a város szennye. Az új Néró, a kicsi Néró elégedetlen, tombol, gyújtogat.

De a tűz kialszik, Néró nevét feljegyzik, Rómát újjá építik.

Nem Néró, CSAK RÓMA ÖRÖK...